

jo i Folketinget og ogsaa andetsteds, i Kommissionen, været en Del Tale om, hvilken Uddannelse der nærmest kvalificerede til denne Stilling. Ogsaa det mener jeg, man bør drøfte i Udvalget. Jeg mener, at man paa Forhaand ikke bør udelukke nogen bestemt Stand, men paa den anden Side absolut heller ikke foretrække én bestemt Stand, og da navnlig ikke Lægerne, thi al den Erfaring, jeg har at raade over paa dette Omraade, viser, at Læger gennemgaaende ikke er egnede som Administratorer for en saadan stor økonomisk-administrativ Historie, som der her er Tale om, de samme Erfaringer, som i øvrigt i sin Tid førte Københavns Kommune til at vælge en mere forretningsmæssig uddannet Mand og ikke en Læge til Leder af Københavns Kommunes Hospitalsvæsen.

I § 1 er der endvidere Tale om, at der til Direktoratet kan knyttes een eller flere kommitterede. Jeg maa tilstaa, at jeg paa Forhaand er lidt bange for disse kommitterede under Hensyn til, at Direktøren mindst af alt skulde have en Kontorstilling, og at Sindssygehospitalernes Antal dog ikke er mere omfattende, end at man maa regne med, at Direktøren selv kan besørge de fornødne Omrejser. Jeg er derfor paa Forhaand lidt betænkelig ved en eller flere kommitterede, knyttede til denne Direktør, og vil gerne i Udvalget have lidt flere Oplysninger om, hvorvidt saadanne maa anses for nødvendige.

Med Hensyn til § 3, hvor der staar, at alle Klager og Besværinger over Forholdene paa Statens Sindssygehospitaller indsendes til Direktøren, som undersøger dem og tager Stilling til dem, forekommer det mig, at der ikke er givet nogen som helst Regler for, hvad der ligger i dette, at Direktøren tager Stilling til; der er ingen Regler for, i hvilke Tilfælde han har Afgørelsen, i hvilke Tilfælde han skal sende Sagen videre til Sundhedsstyrelsen, og i hvilke Tilfælde den skal gaa videre til Justitsministeren. Det forekommer mig, at man ikke helt kan se bort fra det berettigede i den Kritik, der fra den konservative Ordførers Side i Folketinget blev rettet mod dette Lovforslag, forsaavidt angaar dets administrative Regler. Det er vanskeligt at faa Øje paa, i hvilket Tilfælde en Sag endelig afgøres her, og i hvilket Tilfælde den skal sendes andet Steds hen, og Oprettelsen af en Centralbestyrelse skulde jo mindst af alt komme til at virke som et Omsvøbsdepartement. Et af de Spørgsmaal, vi derfor ogsaa maa drøfte i Ud-

valget, er Kompetencespørgsmaalet, om hvilket vi i Lovforslaget maa indsætte saa klare Regler til Afgørelse af eventuelle Kompetencestridigheder, som vi overhovedet kan. — De samme Bemærkninger gælder med Hensyn til § 5. — Endelig vil jeg gerne sige, at vi er glade ved det Tilsynsraad, som søges oprettet ifølge § 7, hvorved man vil faa et naturligt Mlemled mellem Befolkningen og den øverste Administration paa disse Omraader.

Det har under Forhandlingen i Folketinget og ogsaa i Medicinalkommissionens Betænkning Side 16 været tilsigtet at opnaa en Bestemmelse som den i det foreliggende Forslags § 10 om, at hvis det viser sig praktisk at have en saadan Centralstyrelse, skulde man under denne ensartede Styrelse kunne henlægge andre Anstalter — Kommissionen siger: ikke blot Statens Sindssygehospitaller, men ogsaa efterhaanden dens Epileptiker- og Aandsvageanstalter, eventuelt Statshospitalet i Sønderborg, fremdeles Anstalten i Aarhus og andre under Justitsministeriet hørende Hospitaler og Anstalter af lignende Art, som man i Fremtiden maatte ønske henlagt dertil. Jeg kan godt se det hensigtsmæssige i den Tanke, men den fører langt ud over Bestemmelsen i § 10. Hvis man f. Eks. tager Aandssvagevæsenet, der særlig blev fremdraget i Folketinget, og som jo ligger ganske nær ved Sindssygevæsenet, sorterer dette netop ikke under Justitsministeriet, saa selv om jeg anerkender den Beskedenhed, der er vist fra den højtærede Justitsministers Side, ved ikke at ville tage andet ind under Lovforslaget end det, der kan tænkes at sortere under Justitsministeriet, mener jeg ikke, at Rigsdagen er trunget til at vise den samme Beskedenhed og lægge Vægt paa, under hvilket Ministerium Sagen tilfældigvis henhører; vi bør i Virkeligheden lægge Vægt paa, af hvilken Art de forskellige Anstalter er, om de er af den Beskaffenhed, at de naturligt bør henlægges under samme Centralstyrelse. Men ogsaa dette Spørgsmaal vil det være naturligt at drøfte nærmere i Udvalget, og jeg kan derfor slutte med at anbefale Lovforslagets Grundtanke til velvillig Behandling i dette Ting.

Piper: Dette Lovforslag er en af de sidste Frugter af Medicinalkommissionens Arbejde, det er fremsendt i Begyndelsen af indeværende Aar. Tanken om at fremsætte et saadant Lovforslag opkom i Medicinalkommissionen under Undersøgelserne